

Ákvörðun nr. F1

2012/EES/12/08

frá 12. júní 2009

um túlkun 68. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 883/2004 að því er varðar reglur um forgang þegar fjölskyldubætur skarast (*)

(2010/C 106/04)

FRAMKVÆMDARÁÐIÐ UM SAMRÆMINGU
ALMANNATRYGGINGAKERFA HEFUR,

með hliðsjón af a-lið 72. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 883/2004 frá 29. apríl um samræmingu almannatryggingakerfa ⁽¹⁾, en samkvæmt honum skal framkvæmdaráðið fjalla um álitæfni er lúta að framkvæmd og túlkun ákvæða reglugerðar (EB) nr. 883/2004 og reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 987/2009 frá 16. september 2009 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EB) nr. 883/2004 um samræmingu almannatryggingakerfa ⁽²⁾,

með hliðsjón af 68. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004,

með hliðsjón af a- og b-lið 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þegar fleiri en einu aðildarríki ber að greiða fjölskyldubætur skal réttur til fjölskyldubóta frá aðildarríki, sem grundvallast á greiðslu lífeyris eða búsetu, falla niður allt að fjárhæð fjölskyldubóta frá aðildarríki þar sem um er að ræða réttindi á grundvelli starfs launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings. Þess vegna er mikilvægt að vita hvaða önnur tímabil eru reiknuð sem starfstímabil launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings svo að unnt sé að ákvarða forgangsröð þegar bætur skarast.
- 2) Í löggjöf tiltekinna aðildarríkja er kveðið á um að farið skuli með þau tímabil, þegar launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur er ekki virkur í starfi eða rof verður vegna orlofs, atvinnuleysis, tímabundinnar óvinnufærni, verkfalla eða verkbanns, annaðhvort sem starfstímabil launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings sem veiti rétt til fjölskyldubóta eða litið svo á að þau séu tímabil utan vinnumarkaðar er gefa, ef við á, sjálfstæðan rétt til fjölskyldubóta eða rétt vegna fyrri atvinnubátttöku sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur.

3) Í a- og b-lið 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004 er „starf launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings“ skilgreint sem „hvers konar starf eða sambærilegt sem talið er til starfa að því er varðar almannatryggingalöggjöf aðildarríkisins þar sem starfið eða sambærilegt er innt af hendi“.

4) Nauðsynlegt er að þekkja gildissvið réttinda „á grundvelli starfs launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings“ skv. 68. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004 í því skyni að komast hjá óvissu eða mismunandi túlkun.

5) Í máli þar sem starfsmaður taldist ekki vera virkur í starfi tímabundið vegna þess að hann hafði fengið launalaust leyfi eftir fæðingu barns til þess að annast barn sitt vísaði Dómstóll Evrópubandalaganna ⁽³⁾ til 73. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 ⁽⁴⁾ í tengslum við a-lið 2. mgr. 13. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 ⁽⁵⁾. Launalaust leyfi af þessu tagi skal því einnig teljast til starfs launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings að því er varðar 68. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004. Í þessu samhengi ítrekaði Dómstóllinn að framangreind ákvæði gildi einungis að því tilskildu að viðkomandi einstaklingur sé í starfi eða stundi eigin rekstur í skilningi a-liðar 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 ⁽⁶⁾ þar sem þess er krafist að viðkomandi einstaklingur sé tryggður á a.m.k. einu sviði almannatrygginga. Einstaklingar í launalausum leyfi, sem falla ekki lengur undir almannatryggingakerfi viðkomandi aðildarríkis, eru undanskildir að því er þetta varðar.

6) Þar eð kerfi fyrir launalaust leyfi eru mismunandi í aðildarríkjunum og stöðugar breytingar eru gerðar á landslöggjöf er ekki hægt að setja fram tæmandi skrá yfir tilvik þar sem einstaklingur í launalausum leyfi telst vera í starfi sem launþegi eða sjálfstætt starfandi einstaklingur. Þess vegna er ekki rétt að skilgreina öll þau tilvik þar sem launalaust leyfi af þessu tagi telst jafngilda starfi launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings eða þau tilvik þar sem nauðsynleg og nán tengsl við launaða starfsemi eru ekki fyrir hendi.

Ákvörðunin er tekin í samræmi við þau skilyrði sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 71. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB C 106, 24.4.2010, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 76/2011 frá 1. júlí 2011 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 54, 6.10.2011, bls. 46.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 166, 30.4.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 284, 30.10.2009, bls. 1.

⁽³⁾ Dómur frá 7. júní 2005 í máli C-543/03, Dodl og Oberhollenzer gegn Tiroler Gebietskrankenkasse.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 149, 5.7.1971, bls. 2.

⁽⁵⁾ Nú 67. gr. og a-liður 3. mgr. 11. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004.

⁽⁶⁾ Nú c-liður 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

1. Að því er 68. gr. reglugerðar (EB) nr. 883/2004 varðar skal litið svo á að réttur til fjölskyldubóta sé fyrir hendi „á grundvelli starfs launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings“, einkum:

- a) á grundvelli raunverulegs starfs launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings og
- b) á hverju því tímabili þegar starf launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklings fellur niður tímabundið
 - i. vegna veikinda, meðgöngu, vinnuslyss, atvinnu-sjúkdóms eða atvinnuleysis, að því tilskildu að laun eða bætur, að undanskildum lífeyri, séu greiddar vegna þessara tilvika eða

ii. í launuðu leyfi, verkfalli eða verkbanni eða

iii. í launalaus leyfi sem veitt er vegna barnaupveldis, að því tilskildu að leyfið sé talið jafngilda slíku starfi launþega eða sjálfstætt starfandi einstaklinga í samræmi við viðeigandi löggjöf.

2. Ákvörðun þessi skal birt í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins. Hún kemur til framkvæmda á gildistökudegi reglugerðar (EB) nr. 987/2009.

Formaður framkvæmdaráðsins,

Gabriela Pikorová